

Висновки

За обраною методологією дослідження концептуальних моделей університетської освіти визначено:

1. “Ідею інноваційного Університету” сучасної України, що, на нашу думку, полягає: на 65% у вихованні в особистості відповідального ставлення професіонала до розв’язання проблем, з якими йому доведеться зустрітися; у повороті від кількісного зростання до якісного розвитку усіх без винятку складових університетської освіти та у їх єдності; у впровадженні математичної культури крізь максимально можливу кількість дисциплін для створення математичних моделей об’єктів та систем кожної з наук як інноваційної форми існування та здобуття нового знання, для моделювання і як інноваційної організації навчання; підготовка людини до життя в умовах невизначеності, особистості, яка здатна формулювати нові завдання протягом усього життя та знаходити рішення, здобувати нове знання; об’єднання людей, які хочуть розібратися у всьому, щоб зрозуміти.

2. Зміст інноваційної університетської системи освіти як науково-навчально-культурного комплексу, добровільного об’єднання закладів, установ та організацій, усіх зацікавлених у навчанні та вихованні нового рівня світогляду вільної людини, особистості університету XXI століття, що сконцентрований у його меті та місії. Головна мета – гармонійно розвинена особистість, зрощування духовних та культурних цінностей, навчання та виховання вільної людини в умовах сьогодення України. Додаткова мета – культура оцінки усіх продуктів університетської діяльності. Фундаментальна місія полягає у підвищенні престижу та конкурентоспроможності молодого людини сучасної України. Чим конкретніше мета інноваційної університетської освіти, тим легше знайти та побудувати відповідну організаційно-педагогічну систему. Тут діє принцип: краще створює організаційно-педагогічну систему той, хто ближче стоїть до мети, хто продовжує йти до неї.

3. Принципи, умови та тенденції, що ведуть до інноваційного змісту університетської освіти.

Основні принципи досягнення інноваційного характеру університетської освіти: органічна єдність наук, які зосереджені в університеті, що забезпечує широту

світогляду; єдність навчань та досліджень; єдність навчань-досліджень та просвіти; єдність навчань-досліджень та загальної освіти; єдність масового навчання з індивідуалізацією виховання; єдність у різноманітті; свобода творчості у процесі досліджень, викладання та навчання; самооновлення шляхом підготовки вчених-викладачів; повнота пропонованого університетом наукового знання; автономія при достатньому державному фінансуванні; поширення культурних традицій; уособлення “третьої влади інтелектуалів”; індивідуалізація форм навчання у власному темпі засвоєння знання; кооперація навчання за різними типами та рівнями; толерантність та повага до культурних відмінностей, культури оцінювання; регіональна відмінність; перехід від досліджень до реальності, застосування; вільний відповідальний вибір; розширення нерегульованої соціальної діяльності; демократичне виховання; виключність, що додає впевненості, сміливості у формуванні найсміливіших завдань та цілей, затвердженні перших перемог при вступі до університету, комунікаційних якостей та підвищенні конкурентоспроможності; перехід від кількісного зростання до якісного розвитку; здобуття та застосування знання; формування гуманітарних традицій через принципи: різноманіття, наукового аналізу, індивідуальної відповідальності, забезпечення свободи вибору; принциповість та вимогливість, повага до унікальності і дух жорстокої конкуренції; ненадання переваги повноті курсів, які визначаються за рахунок творчої сторони освіти; науковість; гуманізм; демократизм; поступовість та неперервність; рівність можливостей.

Основні базові умови, що ведуть до інноваційного змісту університетської освіти: створення кола активності; перехід від вертикальної організації університету до технополісу; пропаганда культурних змін та моделі розповсюдження знань у суспільстві шляхом впровадження інноваційних програм; баланс інтересів, прав особистості, але без порушення інтересів, прав іншої людини, інтересів суспільства, що і є найголовнішою передумовою сталого розвитку; тверде та послідовне відстоювання особистих переконань, втілення їх у практику повсякдення, що поступово сформує внутрішньо значно сильнішу особистість; включення викладачів університетів у сфери практичної діяльності; залучення студентів до вирішення практичних задач; поширення досліджень на міждисциплінарній основі та

комплексної підготовки фахівців, що ґрунтується на них; навчання лише тому, що викладач безпосередньо сам використовує у своєму житті, роботі та дослідженнях; віра, що саме цей регіональний університет, його корпоративний дух надасть кожному можливість самореалізуватися та знайти своє гідне місце у гідному житті; пріоритет виховання нового рівня світогляду вільної, творчої особистості.

Основні прогресивні тенденції: науку викладає той, хто її робить; утворення інфраструктури кампусу; входження академічної корпорації у місцеві законодавчі органи; пошук людей з інноваційним мисленням; зміщення акценту у навчанні з передачі знання на процес їх народження; особистостей можуть готувати лише особистості; визнання академічною спільнотою особистої відповідальності перед майбутніми поколіннями; усвідомлення та прийняття освіченої України як суспільного ідеалу; оплата за якісні освітні послуги як найважливіша умова високої якості життя; відсутність готових рецептів реформування; служіння суспільству, а не владі; нові способи та форми здобуття знання та їх надання студентам; дискурсний вибір та проблемні ситуації замість традиційних лекцій; залучення до університету всіх наукових та культурних ресурсів.